

Suv. Val. prizada neformalia pagelba Lietuvai.

LIETUVA TARIASI SU SOVIETINE RUSIJA.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

LIETUVA VEDA SLAPTAS TAIKOS DERYBAS SU BOLSEVIKAIS.

Londonas, Vas. 18 d. — Helsingforso depeša sako esant pranešta, jog tarpa Lietuvos ir sovietinės Rusijos eina slaptos taikos derybos. Lietuva, tvirtinama, stengiasi padaryti taiką pirm negu Lenkija priims sovieto taikos sanlygas, kad tik atgavus iš Lenkų Vilnių. Depeša priduria, jog taika su Lietuva reiškiant atvirą kelią Vokietijai Rusijon.

Latvių legacija šiais apreiškia Latvių Valdžią nusprendus pradėti pasitarimus apie taiką su sovietine Rusija bendrai su kitom Pabaltjurio valstybėm.

Maskvos depešos raportuoja, kad tarpa bolševikų ir jų priešų eina pašėlę mūšiai Tiraspolio bei Odesos srityse.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

LENKU PLIANAI APSUNKINA SANLYGAS BOLSEVIKAMS.

Varšava, 15 d. Vas. — Pranešama apie didį bolševikų kariumenės telkimą trijuose punktuose ant lenkų rubežiaus, ir paskalai apie sovieto operacijas nustelbia taikos kalbas, ypač gi tarpe lenkų militarių autoritetų. To nepaisant, rengiama pradėti taikos derybos, gal, Kovo mėnesyje Varšavoje, ar Maskvoje.

Lenkija, paduodama savo sanlygas sovietų valdžiai, elgiasi, maž daug, panašiai kaip, kad talkininkai sulig Vokietijos elgėsi pirm armistocijos. Lenkija tvirtina, kad ji buvo nuskrusta ir, kad jų karė buvus vien apsigynimo karė nuo pat pradžios.

Anot, Dietos (parlamento) narių, militariai autoritetai reikalauja kadrūciausių gvarantijų, teritorijalių ir kitokių, kurios turės duoti apsaugą Lenkijai nuo bolševikų pasikėsinimų.

Armijos vadai, manoma, reikalaus tūkstančių gelžkeilių vagonų ir lokomotyvų, atimtu Lenkijai atsitraukiant buvusiai caro armija, arba kokio nors to vertės atlyginimo. Dailės dalykai, knygos, paimti iš universitetų ir privatių knygynų, taipgi visoki tautiniai paminklai paimti iš Lenkijos įvairiais laikais bus pareikalauti sugražinti. Plianojama atjieškoti lenkų užrašai nuo suvirš šimto metų ir pareikalaut nuo bolševikų atlyginimo už svarbius istorijinius dalykus, paimtus tame laike.

Atsakant į talkininkų užklausimus kaslink sanligu, kuriomis Lietuva būtų linkus tartis su Lenkija prieš bolševikus, lietuviai oficialai iš laikinosios sostinės, Kauno, pareiškė savo sanlygas:

LIETUVIAI PAREISKIA SANLYGAS.

Pirma, kad Lenkija pripažintų pilną Lietuvos su sostine Vilniū nepri gulmybę, kuris (Vilnius) tapo okupuotas lenkų, nuo kada bolševikai iš ten buvo išvyti.

Antra, reikalauja, kad lenkų armija evakuotų teritorijas į šiaurę nuo upės Dvinos, į rytus nuo upės Vilijos ir į pietus nuo Luokės kaip veik bus pasirašyta sutartis ir kad Lietuvos siena eitu palei gelžkelį tarpe Lydos, Vileikos ir Polocko. Trečias, kad visos sutartys Lietuvos su Lenkija būtų tautų lygos kontroliuojamos.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

PREZ. WILSON PASALINA VALSTIJŲ SEKRETORIŲ LANSING.

Washingtonas, vas. 13 d. — Šianakt prezidentas Wilson pašalino p. Roberta Lansingą nuo Valstijų Sekretoriaus vietos, kaltindamas jį „neteisetame savinimosi prezidento pareigų“

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

BOLSEVIKŲ RESPUBLIKA INSISTEIGUS UKRAINOJE.

Londonas, Vas. 17 d. — Anot Central News depešų iš Helsingforso, rusų laikraščiai garsina, jog bolševikai paskelbė Ukrainos dalyje, kuria jie okupuoja, nepri gulmingą respubliką ir formavimą vidujinės broliškos unijos su sovietine Rusija. Bolševikų vadas Petrovski esąs naujos respublikos prezidentu.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

IRKUTSKAS IR AUKSAS CEKU RANKOSE.

Vladivostokas, 11 d. (suvėluota) — Associated Press'a. — Konsulariai valdininkai praneša, jog dėlei bolševikų armijos sutrukdyto čeko-slovakams pasitraukti iš Irkutsko, miestas tapo čeku paimtas 30 d. Sausio.

Bolševikų armija paėmė admiraolą Kolčaką kaipo belaisvį ir išsigabėjo jį kartu su saviu atsitraukdami, tačiau paliko valstybės aukš.

Generolas Voiciekovski, su likusia Kolčako armija, pasiekė Irkutską, o gen. Semenovas, visos Rusijos armijos vyriausias komandantas, sakoma, siunčia pagelbą ir reikmenį į Citą — savo dabartinę buveinę.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

VOKIETIJA TURI DAR 400,000 ARMIJA.

Paryžius, vas. 12 d. — Vokietija dar tebeturi 400,000 kareivių armiją, anot raportu gautu šiandien užsienių komiteto nuo gen. Niessel, Pabaltjurio misijos viršaičio. Gret to, dar esama 100.000 sargybos kareivių. Vokietija gerai aprūpinta tank'ais, mašininėmis kanuolėmis ir aeroplanais. Vienoje tik neutralėje srityje, ant dešiniojo Rheino pakraščio sargybinių armija sudaro 15.000 vyrų.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

TURKIJAI PALIKTA KONSTANTINOPOLIS.

Londonas, Vas. 15 d. — Konstatinopolis paliktas Turkijai. Toks nuosprendis padarytas Londone talkininkų augščiausios tarybos savaitės pabaigoje. Dardanelai bus internacijonalizuoti. Bosforė klausimas nesutvarkytas.

Turkija taipgi kontroliuos didę dalį Mažosios Azijos. Armenija su dviem provincijom, pridėtom prie jos dabartinių demarkacijų, taps nepri gulminga valstybė. Syrija gi ir Mesopotamija pereis po Britanijos kontrolę.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

PRANCIJOS INTELEKTUALAI SUSIVIENIJO.

Paryžius, 12 d. Vas. — Prancijoje prasidėjo panašus į Anglijos „juodašvarkiu“ judėjimas, kuris, kaip atrodo, bus pasekmingas ateityje. Vakar laikraščio Matin' office'e susirinko dvidešimties intelektualinių bendrovių atstovai, kurie nutarė isteigti generalę konfederaciją (des travailleurs Intellectuels) proto darbininkų.

Nekuri laiką protu dirbantieji jautės esą tarpe dviejų glrnakmenių — tarpe darbo generalės federacijos ir tarpe darbdavių generalės konfederacijos. — todėl jie ir sugalvojo susijungti atskiron organizacijon ir pagaminti savo istatymus.

Susirinkime skaitlingai dalyvavo įvairiausios intelektualų rūšys: dramatai, mokslo vyrai, žurnalistai, artistai, poetai, piešėjai, universitetų profesoriai ir inžinieriai. Tikimasi taipgi, kad netrukus prisidės advokatai, gydytojai ir arkitektai — istikrųjų visa didelė armija tu, kurie gyvena daugiau iš savo protinio darbo, nekai ranku. Organizacija rengiasi suformuoti tautinį programą, kuris gal loš svarbią veikmę ateityje Prancijos politikoje, ekonomijoje ir apšvietoje.

Proto darbininkų generalė konfederacija jokios niekam karės neaskelbia; ji vien nor teisybės ir iškovot intelektualams-darbininkams poziciją ir pagodonę, kaipo atlyginimą, kas jiems pridera. Tuo pačiu gi laiku didis intelektualų elementas, užėmęs sau priderančią vietą, vėl išgelbės Pranciją. Va kas turės bū t padaryta.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

RUOSIAMA POPIEZIUI PAMINKLAS ANT BOSFORO.

Rymas, Vas. 17 d. Popiežius užgryrė plianą paminklo, kurį norima pastatyti ant Bosforo, joje gailaširdystės darbu karės laike paminėjimui. Paminklui reikalingos lėšos tapo surinktos komiteto Constantinopolyje, ir darba tą atliks skulptorius Quattrini, kuriam taipgi yra pavesta darbas ir paminklo kardinolui Rampolla.

Suv. Valstijose pratomas angliakasių straiakas ši pavasari.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

Nesutaikoma Lietuva.

Helsingforso konferencijos užduopiamausia pasekmė tai buvo didesnis nušvietimas nesantarvių tarpe Lietuvos ir Lenkijos. Tos nesantarvės senos, po teisybei jos priguli pačiai Lietuvos valstybei. Tai keturioliktame šimtmeetyje Prūsų lietuviai pradėjo sukniubti nelygiose kovose prieš vokiečių vyčius, šiaurėje latviai jau buvo užkariauti, kad šios dienos lietuvų pirmtakūnai valdė didelius plotus Rusijos teritorijos ir viešpatavo ant imperijos, kuri buvo didesnė negu ta, kuri dabar yra žinoma kaip istorijinė Lietuva. Bet net tuomet jie nesijautė pakaktinai drūti vieni kovot prieš vokiečių ryclerius, kuri užplaukė jų šalį Baltiko pakraštje. Tiklesnio apsigynimo tikėlu lietuviai keturiolikto šimtmečio pabaigoje suformavo dinastinę uniją, kas davė galimybės abiejų šalių bendromis spėkomis įveikti teutonų vyčius, apsaugot Lietuva nuo vokiečių viešpatavimo ir suteikti Lenkams žemę ir žė-

mesneja Visla—prieiga prie juriu. Bet, kada, sekandiuose simtmečiuose Lietuvos zemvaldziai aristokratai ir bajorai sulenkėjo, išsivadėjo savo prigimtos kalbos ir galutinai atsiskyrė nuo savo žmonių, tuomet lietuviškai-kalbanti laisvų lietuvių bočiai pasijuto esą panašiam padėjime, kaip šių dienų latviai santikiuose su vokiečiais baronais. Nuo tada Rusijos pan-slávistai žiūrėjo į Lietuvą ne kaip į atskirą vienatę, bet kaip į Lenkijos dalį, kurią sumano surusinti kaimo atspirtį prieš kitus. Po teisybei, pirm penkiasdešimties metų tik nedaugelis atskirdavo Lietuvą nuo Lenkijos; nes Lietuvos valdžios tikslai buvo lenkiški o kaimiečių tautiškumas, regimai, niekam nerūpėjo—nei dvarponiam, nei Rusijos valdžiai. Joks apšviestas žmogus Kaune, Vilniuje, Suvalkuose nekalbėjo lietuviškai, laikraščiai buvo lenkiški, augstosios mokyklos, kol ne tapo surusintos—buvo lenkiškos. Vilniaus Universitetas tapo panaikintas Rusijos valdžios už kelių metų po pirmam lenkų sukilimui 1830 m., bet kuomet jis gyvavo, nuo daugel generacijų, mažiausia, jis buvo tikrai lenkiškas. Jei ne kunigija, būtų žuvus ir atmintis apie lietuvių kalbos rašliavą.

Tas parodo stiprų tautos jausmą, kad galėjo pergyventi tokį sunkų padėjimą.

Štai čia New Yorke yra Lietuvių Tautos Taryba, reprezentuojanti 250,000 tos tautos narių Suvienytose Valstijose ir viena jų deklaracija šitaip skamba: „Lietuva tautiniai nepadalinama“, užlaikė savo tapatybę po Rusijos carų tiranija. Ji ne gali būt pabrukta dabar po jokia tiranija. Ji užmokėjo kainą už savo laisvę, užmokėjo pasaulio karėje, kurioje, savo keliu, ji buvo auka atitraukiančių rusų, išgriovusių vokiečių ir naikinančių bolševikų“. Prisibijoma tiranija, čia reikia pastebėti, yra tai Lenkų. Dr. Henry de Chambon, kuris parengė monografą tame klausime ir kuris tapo Tarybos skaitytas, nurodo, kad sienų ginčai tarpe naujų Pabaltijos tautų, praktiškai, paliečia tik Lenkiją. Kas link demarkacijinės linijos tarpe Estonijos ir Latvijos, ir pastarosios bei Lietuvos nėra jokių ginčų, mažiausia tokių, kurie negalėtų būt sutaikinti draugiškai, su pagalba savitarpinių nusileidimų gyventojų patenkinimbi ir kad palengvinus ekonominių išsivystymą šalių, norinčių gyventi santaikoje viena su kita. Ir-gi nėra didelių kliūčių ir kaslink ribų su Rusija. Lietuva, Latvija ir Estonija nesikėsina aneksuoti jokia teritoriją arba žmonių grupę, kuri joms nepriklauso nei istorijos, nei etnografijos, nei geografijos atžvilgiais. Bent tokia jų skelbiama politika, nors, žinoma, praktinis pritaikymas daugiausia turės prigulėt nuo tų valstybių valdžių įsitikinimų sulig kaimyninių viešpatybių tautinių siekių. Lietuviai patiš, teisingai užsigavę Lenkų pretensijomis, vis-gi link ignoruoti baltgudžių individualybę, kurie sudaro didelę didžiumą Vilniaus provincijos gyventojų, kas yra tikru nesantaikos kaulu tarpe Lietuvos ir Lenkijos.

Dr. de Cambon atvirai pripažįsta, kad po ilgam ir kantriam tyrinėjimui rybu, kurios turi atskirti Lenkiją nuo Lietuvos, jis priėjo prie išvados, jog lengviau būtų išrišti skridinio keturkampio problema, nekaip mėginti sutaikinti lietuvių pažvalgas ir lenkų. Lietuviai nori neprigulmbybės; Lenkai nori atvirai, arba po kokia nors priedanga Lietuvą aneksuoti. Kaip daktaras supranta dalyka, visi lenkų augstesnės politikos vyrai, ar jie būt kairės ar dešinės pusės, ar jie būtų monarkistai, ar republikonai moderuotieji, ar socialistai—visi jie svajoja apie vieną ir tą patį — Didę Lenkiją — kas reiškia aneksavimą Lietuvai, Baltgudijos dalį ir Ukrainos dalį. Kuomet lenkai kalba apie 1772 m. ribas, jie mintija ribas apimančias Lenkiją ir Lietuvą kartu. Unija, kurią Lietuva buvo priversta padaryt su Lenkija 1569 m., tesėsi iki paskiausiam Lenkijos padalinimui 1795 m. Pagal Unijos aktą, abi tauti turėjo sudaryt vieną viešpatybę, kuri nesivadino nei Lietuva, nei Lenkija, kurie tai vardai buvo skirti vien pažymėt viena ar kita bendros viešpatybės dali. Padėjimas buvo labai panašus į Austrijos su Vengrija ir Norvegijos su Svedija. Lietuva susideda iš Vilniaus, Kauno, Gardino ir Suvalkų provincijų, dalies Kuršo ir Rytinės Prūsijos. Lenkija pripažįsta, kad Kauno ir Suvalkų provincijos, taipgi maža dalis Kuršo ir Rytinės Prūsijos priguli Lietuviams, bet ji nori pasiūlyt didesnes dalis Vilniaus ir Gardino gubernijų. Teritorijoje, esančioje tarpe Lenkijos ir Vilniaus, lenkų gyventojų yra labai ne daug, ir, anot dr-o de Cambon, lenkai reikalauja pasisavinti 1.400.000 lietuvių, idant nedaleidus 190,000 lenkų pasilikti po lietuviams. Tai Fiumo problema ir jojo teritorijinė kibėlė iš naujo atsikartoja, ir sunku atspėti, ar tautų lygai nebus sunkiau išrišti šitą klausimą.

New York Journal of Commerce, Sausio 26d. 1920 m.

Lietuvos Misija Philadelphijoj.

JONAS VILEISIS, BUVES LIETUVOS FINANSU MINISTERIS.

True translation filed with the Postmaster at Philadelphia, Pa., on February 19, 1920, as required by the Act of October 6, 1917.

S. V. prižada neoficijale paramą Lietuvai.

Washingtonas, Vas. 9 d. — Suvienytų Valstijų atsiskaymas suteikti laikiną pripažinimą Lietuvos, iš priezasties Amerikos Valdžios pirmesnio nusprendimo nedaryti jokio žingnio, kuris galėtų būt priešingas Rusijos viešpatybės nepadalybai, yra išaiškintas dviejuose laiškuose, šiandien Valstijų Sekretoriaus Lansingo paskelbtuose, Abu laišku yra adresuotu Lietuvių Tautos Tarybai. Jie yra datų spalį 15 d. 1919 ir Sausio 7 d. 1920.

Būsimam Lietuvos statutui, Sekretorius Lansing rašė, suteiktas atsargus apsvartymas.

„Buvo manyta negudriu ir nepadoriu, laiškas sako, priešintis iš kalno įsisteigti tvarkiai, konstitucijiniai valdžiai Rusijoje, kaip nepadalytinoje Rusijoje.“

AUTONOMIJA UZTIKRINTA.

Sios valdžios duotas yra admiralui Kolčakui užtikrinimas, kad Rusijos cielybė nebus liečiama joku Suvienytų Valstijų aktu, kurie yra minimi laiškuose, išreiškiančiuose pasitikėjimą, jog Lietuvai bus suteiktas autonominis išsivystymas susitarime su Rusija“.

Spalį 15 d. 1919 m. laiško ištraukos šiaip sako:

„Būsimo Lietuvos statuto klausimui duotas atsargus apsvartymas. Kaip Jus žinote, Suvienytos Valstijos tradicijonaliai užjaučia paveldėtų tautų aspiracijoms...“

„Nuosakiai, kada prezidentas bendrai su kitų talkininkų valdžių ir jų šalininkų viršaičiais pažadėjo admiralui Kolčakui paramą įsteigime Rusijoje tvarkios, konstitucijinės valdžios, buvo ypač pažymėta „tarpininkystė“, kad, nepasisekus tuojaus susitaikinti Lietuvai su nauja Rusijos vadžia, turi būt padarytas sutvarkymas su pasitarimu su tautų lyga ir jos kooperacija, kol tas-gi nebus padaryta, Rusija privalo sutikti pripažint Lietuvą, kaip autonomišką ir patvirtinti ryšius, kurie galėtų egzistuoti tarpe vietinės Lietuvos valdžios ir talkininkų bei jų bendrų valdžių.“

„Suprantama, jog tas parėdymas užtikrina autonomiją Lietuvos padėjimą lygiai kaip ir kitų tautų ieinančių i buvusią Rusijos imperija, ir išmintingai leidžia būsimame pataisyme nusprendimą santikių, kurie turės egzistuoti tarpe jų ir naujos Rusijos valdžios.“

KAS LINK PAVIENIU.

Sausio 7 d. laiškas dalimi taip skamba:

„Jums pranešama, jog Suvienytų Valstijų valdžia, nepripažindama taip vadinamos laikinosios Lietuvos valdžios, negali kergti Jūsų komitetui jokio diplomatinio atspalvio.“

Suvienytų Valstijų valdžia supranta sunkų padėjimą, kokiame daugelis lietuvių save jaučia dėl Rusijos valdžios suirimo ir pasirengus eiti iki savo atgaliausiu praktikių ribų, kad jųs paliausuoti iš to jų nepatogumo.

Pašportų reikale tapo pasirupinta, kad lietuvių pažėjimo asmens gali iškeliaut iš Suvienytų Valstijų su savo tapatybės ir tautystės afidatais užgirais Valstijų Departamento, vietoje pašportų, kurių paprastai reikalaujama prie leidimų iškeliauti.

„Departamentui yra malonu tarties neformaliai su pavieniais ir pavienių grupėmis, kurie veikia bešaliai dėl Lietuvių visuomenės ar jos kokios nors dalies. Jūsų komitetas, bendrai su kitais lietuvių atstovybės kūnais, todėl gali pasitikėt departamento prielankumui visuose dalykuose, kuriuos jai prisieis spręsti viršminėtose ribose“.

LIETUVOS ATSTOVYBES PRANEŠIMAS.

Vasario 10 dieną š. m. Amerikos Anglų laikraščiuose patilpo gana ilgas matomai oficialis pranešimas dėl nei pripažinimo Lietuvos valstybės ir kitų mažųjų valstybių, kurios faktinai yra nuo Rusijos atsiskyrusios. Tame pranešime liko paskelbta du laišku Amerikos vyriausybės (State Departamento prie Egzekutyvio Amerikos Lietuvių Komiteto. Pabaigoj šio pranešimo pasakoma, jog Amerikos valdžia tokios pat politikos laikysis ir sulig kitų valstybių.

Siame pranešime viena gera pusė, jog Lietuvos valstybės pripažinimo klausimas liko išstumtas pirmon eilen. Matomai jis yra pribrendęs. Paskelbtieji laišakai primena apie tat, kaip i mūsų valstybę buvo pirmiau žiūrėta, bet gyvenimas bėza ir apie tat kaip bus toliau, nieko aiškaus nepasakoma. Mēs tvirtai tikime, jog susilauksime laišku visai kito turimo. Kad tai veikiau galėtų atsitikti, reikia visai nenustojus vilties, dar tvirtėiau dirbti. Visas pripažinimo dalykas pridera nuo pačių Lietuvių ir jeigu i Lietuvo- žmonių balsas yra ir bus tvirtu, jis bus, be jokio abejonės, išklaustytas. Vieną sykį iškėlę savo vėliavą, turime ją ginti, ginti amžinai. Todėl nė ant valandės tenekilsta abejonė Lietuvių širdyse — mēs esame tvirti — visa tei-ė su mumis.

Vileiškis, Generalis Lietuvos Atstovas.

MAJORAS POVILAS ZADEIKIS BUVES LIETUVOS KARES MINISTERIS.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBES SVENTE.

Lietuvos Finansinė Misija atvyks Philadelphion Sekmadienyje, 22 d. Vasario, 2 val. po pietu, Lietuvių Muzikalėn Svetainėn: Allegheny Ave. ir Tilton str. Misija pasitiks gelžkelio stotyje tam tikrai paskirti asmens ir nulydės paskirtan viešbutin. Viršminėtoje svetainėje F. Misijos nariai: p. J. Vileiškis, buves Lietuvos Finansų Ministeris, majoras P. Zadeikis, buves Liet. Karės Ministeris ir kun. J. Zilius sakys prakalbas, kuomet bus užrašinėjama Lietuvos Laisvės Bonai.

Vasario 22 d., sekmadienyje, 7-a val. vakare įvyks iškilminga vakarienė Continental viešbutyje, 9th ir Chestnut Sts., Lietuvos Valstybės pasiuntiniams pagerbti.

Vasario 23 d., panedėlyje, 7-a val. vakare, Lietuvių Tautinėj Svetainėj, 928 E. Moyamensing Ave., viešas susirinkima bus. Tą susirinkimą pamargins muzika, dainos ir kitokl tos rūšies įvairumai, taipgi Lietuvos Fin. Misijos narių prakalbos ir-gi bonų užrašinėjimas.

Kviečiami visi Lietuviai ateit, kad išgirdus iš lūpų mūsų laisvos Lietuvos atstovų, ką jie papasakos apie mūsų nuvargintos Tėvynės dabartinį sunkų padėjimą ir jos gyviausius reikalus, idant pajiegtų apginti savon erigulmybę, tokia kruviną kainą įgyta.

Vasario 15 d. laikytame mass-mitinge, kuriame dalyvavo 28 draugijų atstovai, Lietuvių Muz. Svetainėje, tapo nuodugnai apsvartyta, kaip pasekmingiau ir geriau pasitarnauti Lietuvos Valstybei, ir kad kadaugiausia L. L. Bonų pardavus.

Siame susirinkime visų draugijų atstovai, pamiršę partyviškumus, nutarė visi bendrai veikti, kiek spēkos jiems leis, tėvynės labui. L. L. Bonų pardavinėjimui organizuoti išrinktas sekantis komitetas: J. Teleiša, pirm; Dr. E. G. Klimas, pimir. pagelb.; J. V. Grinius, rašt.; J. Ivanauskas, raštiniške pagelb.; K. Miklas, išdininku, su \$10,000.00 kaucija.

Nutarta suorganizuoti visose galimose vietose Philadelphijoj ir apielinkėse pagelbinės stotys, kad neliktų nei vienas kampelis, lituvių apgyventas, neišjudintas pirkti L. L. Bonų, kuriais tai Bonais, nereikia jau nei atkartoti, didžiausia pagelbą suteiksime savo nuvargintai, priešų apsuptai Tėvynei. R.

Atsišaukimas!

LIETUVOS MOKSLEIVIJOS SELPIMO REIKALU.

Amerikos Lietuviai!

Jau prieš karą lietuvių studentų bei vidurinių mokyklų moksleivių buvo reikalingų pašalpos. Tuo ypačingai buvo susirūpinusios Amerikos bei Lietuvių „Motinėlių“ draugijos, pasistačiusios tikslu šelpti katalikišką studentiją. Žinoma dėlėi lešų trukumo visų reikalavimų tiek draugijos toli gražu patenkinti negalėjo. Nepalyginamai blogesniame padėjime atsidūrė moksleivija karui užėjus: tiesiog galima sakyti vargą vargo ir moksleiviai Lietuvoje pasilikę, ir į tolimuosius Rusijos kraštus išstremti. Jiems netik trūko reikalingų normaliam pajėgų besiplėtojimui, apstovų, net mokslo įrankių, knygų ir t. p. dalykų ne visuomet galėdavo turėti, nevienam gi jaunuoliui ir už būvi, tikra to žodžio prasme, prisiėjo pakovoti. Užtat nestebėtina, kad daugelis toje kovoje žuvo. Katalikiškoji besimokinančioji jaunimo srovė visą karą ir Rusų bei Vokiečių revoliucijos metą išbuvo tvirtai susispietusi į savo organizacijas: studentai į katalikų studentų sąjungą, gi vidurinių mokyklų moksleiviai į skaitlingą katalikų moksleivių ateitininkų organizaciją. Tos organizacijos galima sakyti taip androse sustiprėjo, kad dabar savo narius tūkstančiais skaito, tuomi tarpu, kad „pažangių“ moksleivijos dalis, „aušrininkai“, patekusi į rusų bolševizmo viesulą taip iširo, kad net ir šiandieną laisvoje Lietuvoje dar neįstengia atsigausti. Iš čia aišku, kad katalikiškoji mūsų moksleivijos dalis sugebėjo išlaikyti brandos kvotimus ir didžiojo pasaulio karo, ir Rusų bei Vokiečių revoliucijų, ir Nepriklausomosios Lietuvos, ir Katalikų Bažnyčios akveizdoje.

Tečiau tie brandos kvotimai neapsėjo be aužu. Daugelį mūsų katalikiškojo jaunimo pakando žiaurusis likimas ir į kapus nuvarė. Taip nustojomė didžiausių katalikų jaunimo darbuotojų. Atsiskyrė nuo mūsų tarp kitko a. a. studentas Mikaila, Bucevičius, studentai Lukošius, Girėytė, studentė medikė E. Bortkevičaitė, jaunas mokslininkas ir uolus katalikas darbuotojas Vytautas Endziulaitis, tik ką augštuosius mokslus išėjusi Ona Valaitytė, jaunas dailininkas Baronas, Petrapilio dvas. Akademijos studentas Dailydė (mirė tik ką iš vokiečių nelaisvės grįžęs) ir daugybė kitų. Tai visa martirologija! Matyt Aukščiausiojo Apveizdai patiko išrauti iš mūsų tarpo uoliausius darbuotojus...

Beveik visus minėtuosius mirusius draugus paskubino į kapą nuvaryti medžiaginis skurdas, beveik visi jie buvo vargo pelės, savo triūsų prasiskyne kelią į šviesą.

Bet toliaus to kėsti mūsų visuomenė nebeprivalėtu, juo labiau, kad skaičius kandidatų į karstą iš mūsų moksleivijos tarpo kasdieną didėja: eidamas mūsų laikinosios sostinės Kauno gatvėmis retai kame tepastebėsi sveiką, raudoną žaliuką—dauguma su išblyškusiais veidais, su idubusiomis krūtinėmis... Jei taip ir toliaus bus, mums grėsia pavojus netekti sveikų katalikiškosios inteligentijos pajėgų.

Suprato tai pati katalikiškoji moksleivija ir matydam, kad moksleivių šelpimo draugija „Motinėle“ to milžiniško darbo pati viena neįstengs tinkamai atlikti, energingai griebėsi darbo, ir jau Rusijoje 1916 m. ėmė organizuoti Lietuvių Katalikų moksleivių Ateitininkų Susišelpimo Fondą. Jis daugiausia ir rūpinosi, kad Ateitininkai grįžtų iš Rusijos į Tėvynę kaip organizuota pajėga. Ir, žinoma, tai įvykdė. Taip besidarbuojant netik keletos tūkstančių rublių Rusijos surinktas kapitalas turėjo išsisemti, bet ir į skolas teko ilysti.

Grįžus Lietuvon ir vargingoms mokimosis apstovoms nepagėrėjus, dargi aibėms visokių naujų bekuriant Nepriklausomą Lietuvos Valstybę reikalų atsiradus, ir Ateitininkų susišelpimo Fondo darbuotė, kaip ir kitos mūsų gyvenimo sritys tuomi tarpu normalėmis vėžėmis eiti, žinoma, negali. Svarbiausia—trūksta lešų: nėra iš kur jų paimti. Užtat ir tenkinasi šendieną Fondas tik keletos studentų šelpimu.

Turėdami tai visą omenėje ir kreipiamės į visą katalikiškąją Amerikos lietuvių visuomenę prašydami remti katalikiškosios moksleivijos šelpimo darbą. Jus, tautiečiai, jau esate ikūrė įvairių statyti Nepriklausomos Tėvynės rūmūi Fondu bei organizacijų. Nepamirškite savo susirinkimuose pasitarti, bene galima būtų iš tų Fondu kurių nors pinigų dalį skirti taip gi moksleivijos šelpimo reikalui. Tuo reikalų galima būtų susitarti su Ateitininkų Susišelpimo Fondu.

Ateitininkų Susišelpimo Fondo Centralį komitetą, tuomi tarpu sudaro žemiaus pasirašiusieji asmenys. Jo antrašas: Kaunas, Dvasinė Zemačių Seminarija, Ateitininkų Susišelpimo Fondo pirmininkui kun. Profesorui Morkui Morkeliui.

- Ateitininkų Susišelpimo Fondo Centro Komiteto Pirmininkas.
 Prof. Kun. M. Morkelis.
 Sekretorius
 Moksl. P. Spityla.
 Išdininkas
 Student. A. Krakauskas.
 Kauno igulos kaptonas.
 Nariai:
 Kun. Br. Bumšas,
 Moksl. Augustinas.

Kaunas, Lakr. 30 d. 1919.

VARTOJIMAS LENKŲ NELEMTAI AGITACIJAI BAZNYCIAS IR PAMOKSLUS.

Giedraičiuose ir Merkinėje, kur vos saujalet yra lenkuojančių, giedama per pamaldas agitacijos tikslu tautinė giesmė „Boże coś Polsko.“

Buvo atsitikimų, kad Ašmenos dekanas, kun. Gorski Ašmenoje bažnyčioje prie Dievo Motinos altoriaus parodavinėjo „Dziennik Wilenski.“

Rugpjūčio mėn., 1919 m. per rinkimus į Vilniaus miesto tarybą lenkai endekai, siulydami savo kandidatus išleido lapelį, kuriame aiškino ką reiškia žvaigždė penkiais spinduliais. Tie spinduliai—tai priešai: vokiečiai, žydai, bolševikai, lietuviai, masonai. Tie lapeliai buvo klijuojami visur. Kai kurie lapeliai, šaukiantieji balsuoti už jų No. 1, buvo klijuojami net ir ant bažnyčių durų, pav., katedros, Dominikonų bažnyčios. Kaipgi lietuviui eiti bažnyčion, kuomet mato prie jos durų tokius atsiliepinimus?!

Lenkai kunigai Vilniuje begalo tankiai vartoja žinomą Lenkijoje (leista vartoti litanijoje) šaukimą: Kroliowo korony Polskiej. Juk šis šaukimas dabar Vilniuje, tai gyvena agitacija. Per pamokslus tankiai išgirsti nemažiau tendencijinių šauksmų: „mūsų lenkišką Vilnių!“

„Kauno Laisvė.“

KAUNE 1 d. Sausio pradėjo eiti naujas laikraštis „Zvaigždė“, katalikų dvasioje. Laikraštį redaguos žinomas poeta ir literatas kun. M. Vaitkus. Antrašas: Didžioji Vilniaus gatvė, No. 34.

GREITA PAGELBA
 Silpnybės, paeinančios nuo persidirbimo, pailsimo, sanarių ir raumėnų sustingimo, skausmų strėnosė, yra greitai pašalinamos, vartojant
PAIN-EXPELLERI
 „Draugą Reikale“
 Šeimynos, kurios kartą dažinojo jo veikiantįje įjeig, daugiau, be jo neapsisotina. Yra tik vienas Pain-Expelleris ir dėl jūsu apsaugojimo, jis yra paženklinamas mūsų vaizbaženklia.
ANCHOR (Ikaras)
 Jeigu ant pokolio nėra vaizbaženklis ikaras, tai jis nėra tikras ir jūsu tokio neimkite. Visose apietose po 35c. ir 70c. Taipgi galima gauti pas išdindėjus:
F. AD. RICHTER & CO., 326-330 Broadway, New York.

Svarbu Visiems Lietuviams.

Kunigo A. Jusaičio anglų kalboje knyga apie Lietuvų tautą. — The History of the Lithuanian Nation and its National Aspirations yra labiau nusi sekusiu mūsų tėvynainio veikalū. Visi didžiausi Amerikos dienraščiai ir Journalai priėmė tą knygą kuopriekiausiai. Nekuri žūrnalai kaip „Literary Digest“ (turis netoli milijono parinktų skaitytojų) net po du kart apie ją plačiai rašė ir garsino iš jos plačią ištrauką ir aprašymus apie Lietuvų tautą ir anos politiškus siekinius.

Suvisr 6 milijonai skaitytojų anų laikraščių galėjo skaityti apie kun. Jusaičio išreiktus pasauliui Lietuvų norus.

Suv. Valstijų prezidentas, vice prezidentas, daugelis Suv. Valstijų senatorių, ir keli šimtai kongresmanų ambasadorių, ministerių atsiuntė Liet. Katalikų Tiesos Dr-ai padėkavonę už tą knygą, pradžadėdam Lietuvai pagelbą.

Pirmoji tos knygos laida jau išsibai gė. Liet. Kat. Tiesos Dr-ai neturint lešų kitai laidai pats autorius su pagelba poros bičiulių dabar išleidžia antra padidintą tos knygos laidą.

Toje laidoje yra perspaudinta kun. Jusaičio parašytas, o Liet. Kat. Tiesos Dr-os iduotas Wilsonui 4 d. kovo memorialas, moksliskai išrodas neteisingas lenkų pasikėsininus ant Lietuvų tautos.

Toje antroje laidoje teipgi yra tilpė paskiausio laiko mūsų organizacijų ir naujokynių rezolucijos prieš lenkus ir bolševikus, teipgi tilpo ten Lietuvos valdžios ir Premjero atsiliepinimai ir nekuri svarbesniųjų Amerikos laikraščių redakcijų atsiliepinimai apie Lietuvą, teipgi nekuri svarbiausių Amerikos politikų liudyjimai apie svarbumą tos knygos.

Antra laida turi apie 50 psl. daugiau nei pirmoji. Kaina antrosios laidos \$1.50; skuros aparais \$3.50.

Butų geistina, kad patriotiški mūsų tautiečiai padėtu praplatinti tą knygą ypač Amerikoje terp Valstijų valdininkų (state officials) ir miestų knygynų.

Parsiduoda bužernė ir grosernė

Great Neck'e L. I. lietuvių apgyventoje vietoje. Du namai — antrame galima įtaisyti duonkūorę. Žemes gabalas 400 pėdų ilgio—50 pločio. Savininkas išvažiuoja į seną tėvynę. Dasižinokit pas Felix Krajewski, New road, Great Neck L. I. Telephone 341 W. Great Neck.

POPIERA LAISKAMS.

Popiera laiskams raęyti, tūkama laiskams į Lietuvą, su visokiais gražiais pasveikimimais ir su pritaikintom eilėm dabartiniam po-kariniui laikui, su visokiais paveiklais ir gražiom gėlėm parsiduoda labai pigiai: 4 tuzinai popieros su vokeliais (konvertais) tik už \$1.00. Agentam duodame gerą uždarbį. Adresuokit:

Agent for the Religious Goods, P. O. box 78, Chicago, Ill.

Paskelbimas.

NEKALINK PARDAVEJUI!

„Influenza vėl dirba pernykėtes riaušes. Daugybė Trinerio Amerikiniū Elikairo iš Kartaus Vyno ir Trinerio Angelica Bitter Tonic tapo paruošta ir ne vienam pardavėjai pristigo tų vaistų. Mūs klientai prisiantė mums daug skundų, bet mes dirbame dieną ir naktį, kad išpildyti visus užsakymus, ir tikimės, joz visos vaistų krantuvės turės dabar pakaktinai jų. Trinerio Amerikinis Elikiras iš Kartaus Vyno yra nesulyginimas. Jis išvalę žarnas be skausmo ar kitokio nemalonaus simptmo, pataiso apetitą ir sudrėtina visą sistemą. Trinerio Angelica Bitter Tonic yra geras sustiprintojas ir energijos sukėlėjas, ir todėl yra ne apkaunuojamamas pasveikstantiems. Nušalime, kostint gali pasitiktė Trinerio Kosulio malšintoju, o gerklę skaudant, plauk Trinerio Antipatrinu. Kiekvienoje vaistinėje visa tai gausit, tik būtinai reikalaukit Trinerio ir neimkit padirbia! Joseph Triner Company, 1833-43 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

(Copyright, 1919, by Joseph Triner Company.)

Zemlapis iš kun. A. Jusaičio knygos.

Pats autorius daug pridėjęs lešų prie pirmo L. K. Tiesos Dr-os laidos vienas to negali padaryti. Užsisakyti tą knygą galima pas autorių.

Rev. A. Jusaitis,
 St. Michaels Church
 E. 23-rd Str.
 Bayonne, N. J.
 arba Zvaigždės Redakcijoje:
 Zvaigždė, 3654 Richmond St.
 Philadelphia, Pa.

Liudna Žinia.

(Kud. Kemėšis rašo „Darbininke.“)

PARTYVUMO VAISIAL.

8 d. Gruodžio 1919 metų vakarieniavome tryse Waldorfi Astoria viešoutėje New Yorke. Ka tik iš Lietuvos atvažiavęs kun. Jooa- Zilius, p. J. G. Milius iš Pittsburgho ir žemiau pasirašęs klaušėme atvėdžiai indomių ir gyvų pasakojimų kun. Zihaus apie Lietuvos padėtį ir vargus.

Prisiminę paklauiam: kaip gi galutinai išėjo su tais nelaimingais \$180.000.00, kuriuos p. Lopeta būdamas Francojoje be katalikų visuomenės žinios atidavė Amerikos Raudonajam Kryžiui?

Kunigas Zilius štai ką papasakojo. Tų pinigų likimas Lietuvos nenudžiugino. Amerikos Raudonasis Kryžius buvo zadėjęs dvigubai tiek pinigų Lietuvoje išleisti, negu buvo iš mūsų gavęs. Ir ištikrujų jisai paskyrė net \$180.000, bet ne vienai Lietuvai, o kartu ir Latvijai, ir Estonijai. Lietuva tur būt gavo mažiau negu trečią dalį tų pinigų. Bet iš tos dalies lietuviams teko tik visai mažytė dalelė. Mažne visi pinigai tekė žydams. Didžiama buvo sunaudota Kauno miesto žydams sušelpiti. Kitais buvo sušelpiti gyventojai tų miestelių, i kuriuos lengviau buvo iš Kauno privažiuoti—ir gi mažne vien žydai.

Lietuviai tik tuo pasinaudojo, kad gavo drabužių ir maisto tik trijų pedidelių lietuviškų Kauno prieglaudų valkai. Ir tai iš pradžių dar visiems nebuvo užteke. Tad Amerikopai paprašyti dar šiek tiek primetė.

Lietuvos Raudonasis Kryžius prašė Amerikiečių, kad tuos pinigus daugiausiai suvartotų lietuviams, nes žydai ir taip buvo gavę milijonus pašalpos iš savo viengenių amerikiečių. Taip pat prašė, kad būtų prileisti Lietuvos R. Kr. atstovai prie pašalpų teikimo. Tečiau Amerikos Raudonojo Kryžiaus atstovai griežtai atsisakė mūsų atstovus prileisti, sakydami, kad jie vieni geriau tą darbą atliksin.

Lietuvos Valdžia senai žinojo apie tuos Lietuvių Dienos pinigus ir ju labai laukė. Tais laikais tie pinigai būtų buvę milžiniška parama Lietuvai. Dar juk vos pora mėnesių atgal Lietuvos prezidentas A. Smetona, sužinodjęs, kad tuos pinigus galima dar būtų iš Am. Raud. Kryžiaus gauti—siuntė kablegrama mūsų Egzekutyviam Komitetui i Washingtoną, kad tuos pinigus paimtų ir tuojau Lietuvos nusistų. Kodėl gi nors tada tų pinigų nepaėmėte? — paklausė kun. Jonas Zilius.

Ir tą jo klausimą atsakyti aš palieku p. Lopetai ir kitiems Centralio tautininkų Komiteto atstovams, kurie savo tuščią saumeilę pastatė augščiau, negu Lietuvos gyvybę. Jie ir paskutinėje valandoje užsikirto nesutiko imti tų pinigų iš Am. Raudonojo Kryžiaus.

Katalikų Tarybos atstovai vieni tų pinigų negalėjo paimti, todėl ir buvo priversti sutikti nebereikalauti tų pinigų iš Am. Raudonojo Kryžiaus.

Vietinės Žinios.

Sv. Jurgio parapijos choras „Ruta“ vas. 16 turėjo pramogėlę Lietuvių Muzikanėje svetainėje. Buvo užkandžiai, dainuota, šokta ir žaista. Susirinkime buvo nutarta duoti iš izdo \$10. „Ateitiniškams“. Laike šios pramogos dar sumesta septyni doleriai, o pirminikas Stan. Zubaitis davė \$8. Taip viso susidarė \$25. „Vyčių“ 23 kuopa, nors neturtinga, vienok paskyrė \$5. „Pavasariui“ Dar vienas davė \$5. Tai „Pavasariui“ bus pasiūsta \$10. Matyt šios parap. jaunimas palinkęs darbuotis ir kitus gelbėti krikščioniškos kultūros labui.

NAUJA KNYGA „Lietuvos Kariumenė“, išleista Lietuvių Atstatymo Bendrovės, 8th Ave. ir 25th St., New York, N. Y.

Tai gražus veikalas, pilnas įvairiausių ir įdomiausių vaizdelių iš dabartinės militarės Lietuvos, su atsakančiais aprašymais, paaiškinimais. Knyga turi 176 puslapius, popiera ir viršeliai pilnai atsako veikalo turiniui. Patartina kiekvienam lietuviui ją įsigyti kaip brangytiną savo namų padabinimą.

GENERALIS LIETUVAI PASKOLOS KOMITETAS

- Liet. Finansnė Misijai Susiv. Liet. Am. vardu:—
- Amerikon: A. B. Stumaitis.
- Susiv. L. R. K. Am. vardu:—
- P. Moiš.
- J. Vileišis, Neprigulim. Fond. vardu:—
- P. Jurgelutė
- P. Zadeikis, Tautos Fondo vardu:—
- K. Krušinskas.
- Liet. Atstatymo B-vės vardu:—
- R. Karuza.
- Liet. Prekybos ir Pramonės Bendrovės vardu:—
- J. Romanas.
- Am. Visuomenės vardu Pild. Liet. Mechanikų Sąryšio
- Tar. Komitetas:— vardu
- M. J. Vinikas, J. Milius, Liet. Mechanikų Sąryšio
- V. F. Jankauskas, Kun. vardu
- F. Kemėšis, P. Norkus, J. J. Kripaitis.
- O. Sirvydas, Kun. J. Kau- A. L. Pramonės B-vės
- lakis, B. F. Mastauskas, K. vardu:—
- V. Cesnulis, Kun. J. Jakai- J. Vasiliauskas.
- tis, P. J. Purvis, V. K. Rač- Amer. Relief for Lithu-
- kauskas, P. S. Vilmontas, nians vardu:—
- Kun. M. Pankus. Kun. A. Milukas.

VANAGAS, PUB. CO.,

Luokų, katyčių, savaitraštis, \$2.00 metams.
951 Nathan Str. AKRON, OHIO.

Sekančias knygas patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

- Jos gaunama mūsų redakcijoje.
- Apeigos Kymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 148 pusl. 60
- Antanukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15
- Alpimantas arba Lietuviai 18-ame šimtmetyje. Istoriska apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50
- Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75
- Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 83 pusl. 15
- Biurokratai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25
- Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00
- Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 31 pusl. 10
- Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
- Audeklo apdarais 2.25
- Skuros apdarais, paausuotais kraštais 3.50
- Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Su laukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl. 25
- Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75
- Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloise, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50
- Kova ties Zalgiriais. Istoriska drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25
- Kunigo gimine. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 20
- Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20
- Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10
- Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą 5
- Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5
- Kan. Dr. M. Gustaitis 5
- Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Semai, 1908 m. 187 pusl. 75
- Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriskos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parengė ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75
- Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiasni vyrai ir tipai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Bell Phone Dickinson 3995 M.
Dr. Ignotas Stankus
1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.
Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.
Ofiso Valandas:
Nuo 9 rito iki 5 po pietu
Vakarais, Ketverge nuo 6 iki 9 P.M.
Nedėliomis iki 4 po pietu.

Prisiuskit
Prenumerata
už „Žvaigždę“

TAUROS FONDO VALDYBOS ANTRASAI.

- Jo Eminencija kardinolas J. Gibbons, Garbės pirminkas, Baltimore, Md.
- Kun. K. Urbanavičius, prezidentas, 50 W. 6th St. So. Boston Mass.
- B. Vaškevičiūtė, vice prez., 71 Warwick St. Newark, N. J.
- Kun. A. Petraitis, vice prez. 105 Main St. Athol, Masa.
- B. V. Vaišnora, izdirfinkas, 151 Carson St. Pittsburgh, Pa.
- K. J. Krušinskas, sekretorius, 456 Grand St. Brooklyn, N. Y.
- Kun. F. Kemėšis izdo globėjas, 381 Westminster Ave. Detroit, Mich.
- J. Grajauskas, izdo globėjas, 2016 Sarah St. Pittsburg, Pa.

- Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 1.50
- Laiškai iš Kelionės po Palestina. Kaštai kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl. 50
- Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl. 50
- Mūsų Socialistai. Apysaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15
- Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 10
- Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75
- Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25
- Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00
- Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15
- Pasikalbėjimas a s Giesmipinko su Lietuva. Vyskupo A. Baranauko Eilės. Kama .05
- Pasakyk Matušei, Agnieška, Ant, Garlaivio. Tris Satrijos Raganos apysakėlės. 15
- Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00
- Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Zvaigždės“ skyriaus, 416 Hooper Str., Kbrooklyn, N. Y. 10
- Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi tomai 3.00
- Drūtsais audeklo apdarais 3.50
- Skūros apdarais, paausuotais kraštais 5.00
- Šiapus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl. 60
- Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstyta visas Katalikų Teologijos mokslas Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00
- Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl. 25
- Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės“ Spaustuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m. 60
- Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl. 20
- Socialistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Kono rori? Parašė kun. A. Civinskas. Shenandoah, Pa., 124 pusl. 10
- Steponaičio Raštai. Pilnas pomirtinis velionies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl. 1.00
- Trumpas Katekizmas 10
- Vaičiai Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl. 75
- Valdimierius. Graži apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl. 10

RUFFLES

panaikina pleiskaną! Su jomis nereikia kelių mėnesių galvos trynimu: dviejų ar trijų dienų bėgyje RUFFLES pradės mažinti pleiskaną, o savaitės laike ju jau nei žymės neliks! Paskui tik retkarčiais suvilgant galvą bus užtektinu, kad pleiskanos neatsinaujintų.

Nusipirkite šiaunakt RUFFLES bonkute aptiekioje. Kaštus tik 6c., bet jus sakysite, kad jos vertos daug daugiau. Paaiškinimai pridėti prie kiekvienos bonkutės. Jei negausite jų aptiekioje, tai atsiskysite mums 75c. pašto markėmis, ar money order šiokiu adresu:

F. AD. SCHTER & CO., 326-330 Broadway, New York